

ಲೋಕ ಸುಖದ ಗೀಳಿನಲ್ಲಿ..

ಒಂದೆಡೆ ಪ್ರಪಂಚ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳು, ಅಂಥರ್ಥದ್ವಿಗಳು, ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಈ ಕಾಲದ ಅಡಿದೊಡ್ಡ ವೈರುಧ್ಯ.

■ ಎಲ್. ಗಿರಿಜಾರಾಜ್

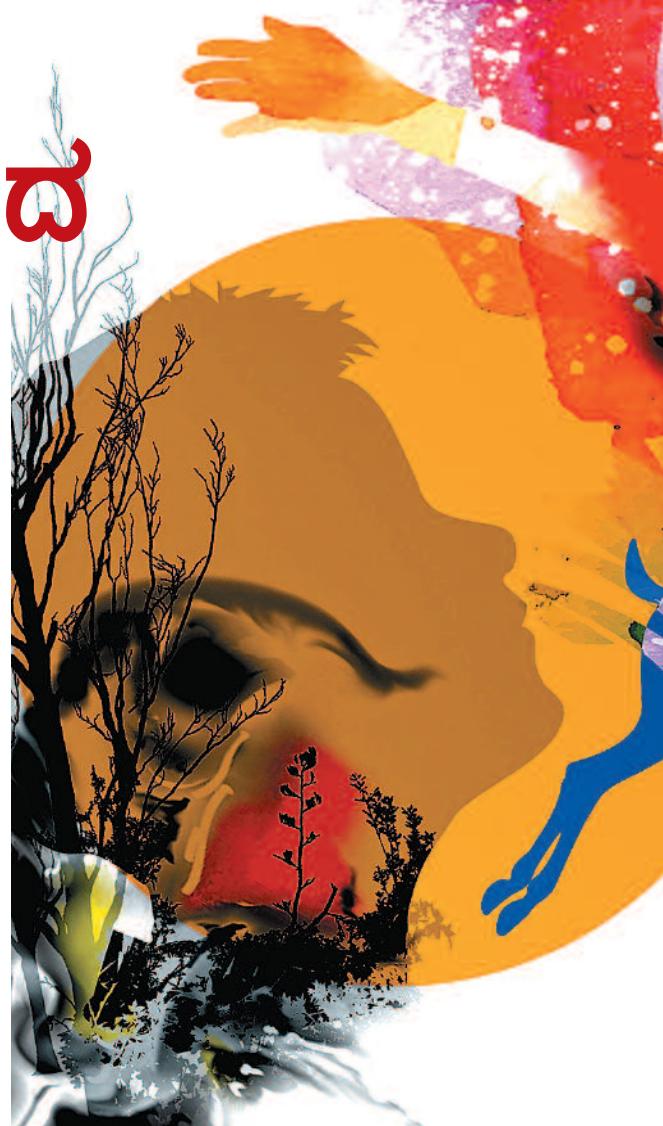
ಲೋಕ ಸುಖ, ಲೋಕ ಆಸೆ, ಅಮಿವಾಗಳ ಬೆಣ್ಣಟ್ಟಿ ಒಳಲುತ್ತಿರುವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ಮಹಾಪುರುಷರು, ಗುರುಗಳು, ಸಂತರು, ಪಂಡಿತರು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹರಿಕಾರರು, ಹರಿದಾಸರು, ವಚನಕಾರರು, ಚಿಂತಕರು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಯರಿಕ ಸುಧಾರಣೆ, ಆತ್ಮವಿಕಾಸ, ಜ್ಞಾನತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಅದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತಲೆಯಾಡಿ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸ.

ಆಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಶ್ರಮಜಿವನವಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದ್ವಿಪಿಕ ಶ್ರಮದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಂಬಿಸುಗಳನ್ನೇ ಒಟ್ಟಿ ಕೂತಲ್ಲೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರಾಗಿದೆ. ಯಂತ್ರದ ಮಂಂದೆ ಕುಳಿತ ಅವನ ತಲೆ ಜಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಕುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕ್ಕು!

ಶರೀರದ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಬಿಶಾರಾಮದ ಜೀವನದಿಂದಾಗಿಯೇ ರೋಗರುಜಿನಗಳ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿವೆ. ಅನೂಹ್ವವಾದ, ದೈವಧಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗದ, ವೈದ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾಲು ಎಸೆಯಿವಂಥ ಶಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ, ಅಕಾಲ ನರೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಾಪ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಃ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರಾಗಿದೆ.

ಶರೀರ ಬದುಕಿರಲು ಪ್ರತಿಕಾಧಾರವಾದ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ನಂತರವೂ ಹುಳಿತಲ್ಲೇ ಜಡ್ಟುಗಟ್ಟಿದಂತಿರದ ಮೈಬಿಗ್ಸಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ದಳಿವು ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೂ ಬೇಕು, ನಿದ್ಯೆಯೂ ಬೇಕು, ವ್ಯಾಯಾಮವೂ ಬೇಕು. ಈ ಶರೀರ ಸ್ವಾಸ್ಥ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಲೋಪಧಿ, ಅಯುವೇದ, ಹೋಮಿಯೋ, ಯುನಾನಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೋಧಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ನಮಗಾರ ಅರಿವೇ ಇಳ್ಳಂತೆ, ಶರೀರವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಅಪಧ್ಯಕ್ಷ ಒಡ್ಡುತ್ತೇವೆ.

ಕೆಲವರು 'ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನಬೇಕು' ಎಂಬ ಹಂಬಿನಕ್ಕೆ ಬಿಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಹ್ವೆ ಉಪಲ್ಯವೋಂದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಜಡ್ಟುಭರಿತ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ವಿಾದ್ಯಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ಮತಿಮಿರಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿ ರೋಗಳ ಆಗರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯರು ರೂಪಿಸಿರುವ ಜನಸ್ತಿಯ ಗಾದೆ ನೋಡಿ— 'ಒಪ್ಪೇತ್ತುಂಡುವ ಯೋಗಿ, ಏರಿಯೊತ್ತುಂಡುವ ಭೋಗಿ, ಮೂರೊತ್ತುಂಡುವ ರೋಗಿ, ನಾಲ್ಕೊತ್ತುಂಡುವನ

ಹೊತ್ತೊಂಡೋಗಿ'

ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರಕ್ತದ ಅಧಿಕ ಒತ್ತಡ, ಮಧುಮೇಹ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮುಂತಾಗಿ ಅಸೌಖ್ಯ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರ್ದೋಗ್ಗದ ಕಾಳಜಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ, ವ್ಯಾಯಾಮ, ಹವಾ ವಿಹಾರಗಳ ಕಡೆ ಜನರು ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ 'ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿದೆ, ಅಯ್ಯೋ ಹೊಟ್ಟಿ ಹಸಿಯುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಅಮಿತವಾಗಿ ತುತ್ತಿನ ಚೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತುರುಕಂಡರೆ, ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಲೋಕದ ಭೋಗಭಾಗಗಳು ಬೆಳಿದಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ ಕುರಿತ ಗಂಡಿನ ಭೋಗದ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಮಿತಿ ಮಿರುತ್ತಿದೆ ಸಹ ದಯರ ಪ್ರಯೋಗಳಿಂದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕರಿಣಿಗೊಳಿಸ್ತಿರುವುದರೂ, ಹೆಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಆಹುತಿರುವ ದೊಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಗಿಕ ಶೈಲಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಪರಿಸರದ ಮೇಲಿನ ಮನುಷ್ಯನ ದೊಜನ್ಯವೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಓರ್ಮೋನ್ ರಕ್ತ ಕವಚದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಂದ್ರಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ವಿಜಾಧಿನಿಗಳು ಧ್ಯಾದಪದಿಸಿ ಎಕ್ಸ್ಪೆರಿಮೆಂಟೇಶನ್ ನಡೆಸಿದ್ದರೂ, ಕಾರ್ಬನ್ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಂಘಟಿತ ಯಿತ್ತುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಕರಗಂಡ, ಮಾಸ್ಟ್ರಿಜ್‌ಗೆ ಹೊಳೆಯದ, ಸುಷ್ಟು ವಿಷಾಲವಾಗಿ ಕಾಡುವ ಪಾಸ್ಟ್‌ಕೋ ಬಳಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಪರಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಿಯ ಜೆಲಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಕೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ